

[Svend Auken]

vi skal behandle her i dag, eller det indlæg, vi netop har hørt fra hr. Estrups side. I øjeblikket er jeg tilbøjelig til at synes, at det, jeg netop har hørt hr. Estrup sige, er mest ubehageligt.

Hr. Estrup startede med at rette et frontalt angreb på dansk fagbevægelse. I den forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det jo ikke kun er LO-organisationerne, men også FTF og AC. Hr. Estrup mente, at det var usmageligt, udtryk for rå kapitalmagt og en masse andre grove injurier, at disse faglige organisationer på vegne af deres medlemmer havde advaret mod konsekvenserne af den lovgivning, der var fremme. Det synes jeg er ubehageligt.

Dernæst går hr. Estrup over til at antyde en hel masse om socialdemokratiets arbejdsmarkedspolitik, som ikke er rigtigt. Vi fastholder 26 ugers reglen. Vi fastholder, at der skal være en tilknytning til arbejdslivet, for at man skal kunne oppebære dagpenge. Det er en af grundene til, at vi stemmer imod det lovforslag, vi har til behandling nu. Det er flertallet, der ophæver 26 ugers reglen. Det er flertallet, der indfører en ubegrænset dagpenget på stærkt nedsatte sats. Socialdemokratiet ønsker stadig at fastholde, at det er en betingelse for at oppebære dagpenge, at man har en tilknytning til arbejdslivet.

Det, vi derimod er uenige med hr. Estrup om, er, at mennesker i den nuværende store arbejdsløshedssituation skal have en reel mulighed for at fastholde denne tilknytning, og derfor om ordningen med arbejdstilbud, som vi gerne vil udbygge med tilbud om uddannelse, hvis det sker, uden at de ledige mister retten til et arbejdstilbud.

Jeg må derfor klart afvise samtlige de argumenter, hr. Estrup her har fremført, og notere mig, at hr. Estrup intet, intet, har at sige til forsvar for den lovgivning, der her er lagt frem, eller den planlægning eller mangel på planlægning, der er ført frem i samme forbindelse. Det var et uberettiget, et ubehageligt angreb imod socialdemokratiet og fagbevægelsen uden nogen form for dokumentation.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Man forundres jo, når man skal kigge op på talerstolen for at se, at det ikke er statsmi-

nisteren, der står og taler, men en radikal ordfører. Citater og det hele var hjemme, lagt på plads, som man kunne forvente at en konservativ politiker ville udtale sig.

Jeg vil godt tage fat i det, hr. Estrup sagde om, at ingen kunne forvente, at man på 14 dage kunne få de lediges forudsætninger til at passe med de uddannelser, der nu var til rådighed. Det er der sandelig heller ingen der har forventet, men jeg skal gøre opmærksom på, at det er 6 måneder siden, at hr. Estrup til pressen udtalte, at denne lov ikke skulle gennemføres, hvis der ikke er uddannelser nok, hvis de ikke matcher med de lediges forudsætninger, og hvis de ikke er således geografisk placeret, at de ledige har mulighed for at tage disse uddannelser.

Den 21. marts kommer der et papir fra beskæftigelsessekretariatet i arbejdsministeriet, hvor hr. Estrup får svar på alle sine krav – jeg citerer:

»Hertil kommer, at sammensætningen af uddannelserne ikke umiddelbart synes helt godt at matche med målgruppens forudsætninger og især geografiske fordeling.«

Man har ikke gjort noget for at finde ud af det – intet som helst. Man har lukket øjnene for problemerne; man har bare villet gennemføre en straffeforanstaltning over for de ledige, alene fordi de er ledige.

Så vil jeg gerne tage fat på uforskamthederne over for fagbevægelsen: usaglighed og misbrug af medlemmernes penge. Hvad er der sket i den sag? Der er sket det, at hr. Estrup er gået til regeringen ikke én, men to gange for at få ændret et råddent forlig, han har indgået med regeringen, fordi hr. Estrup og det radikale venstre har taget fejl; og vi kan først og fremmest takke fagbevægelsens indsats for, at der er gået nogle lys op for hr. Estrup. Det var en skam, at det sidste ikke også blev tændt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Den lange debat har åbenbart tirret hr. Estrup så meget, at han nu begynder at blive usaglig. Jeg har ellers altid syntes, at hr. Estrup var ret saglig, selv om jeg var politisk uenig med ham.

F.eks. spørger han: hvordan skaffer vi de arbejdsløse i arbejde igen? – og giver selv svaret: bl.a. gennem uddannelse. Dét vil jeg